

මගේ මල්ලි.

පිය' ද ර මලණුවන්, අද කොති සිටිනෙති ද?
 එ සි ත ර ගුණය තවමත් සිතැ රකිනෙති ද?
 දු ක' දු ර පැමිණ වැසුයෙන් කොපෙනෙන්නුවද?
 කර ද ර මබස් අසනට පමණක් බැරි ද?

2 ලොසක් දිතිදු දිනු දින මගලෙහි සා රේ
 ව ස ක් පාසා ම වැද රස සිලිලා රේ
 ගොසක් නහා මබ කියැ වූ අත නැ රේ
 මෙසක් ගිනය සි මගෙ මේ මේ වා රේ

3 ස ල ලි ඉඩම් ගහ කොළ බොරු
 නොම වෙද් දැයි
 සෙල් ලි නො යන පෙම් අලගුවකට ඇද් දැයි
 එ ල ලි සුරැකි සොහොසුරු බව පරසිද් දැයි
 ම ල ලි මගෙන් වෙන්වී ගොස් අවුරුද්දයි

4 ම වි පිය දෙදෙන මාගෙන් නිසි සැප නොවිද
 දි වි කෙළවර කෙළෙන් ඒ හරසර ඇම ද
 සෙව් මට මට ඇතැයි නැකු මල්ලිකොතිද?
 ප වි කරුවෙකි අහෝ! මම නිස් ලොවෙක අද

5 “ක ලී න් වෙන් ව ගිය මගෙ සොහොයුරු
සදෙන

සොහොන් හිදැ”යි උන් පුව දුන් සොයන මෙන
මෙ සි න් ඔබ ගියෙහි මා නති කර ලමි න
ම ලී න් සිය, සැබෑ සොහොයුරු බව එතැන

6 කටි න් පමණක් ම සොහොයුරු කම් පුරු ක
ඉදි න් නන් පිරුණු පුහු මුද ඇති ලොවෙක
සිති න් සැබෑ සොහොයුරු ගුණ දුරු අදි ක
ඔවුන් නකුට ඉඩ නැත, නැත පුදුම ය ක

7 කදි ම සොහොයුරකු වෙන් වි දැන් වසෙ කි
තව ම සොයා නො බැලූ තද හදුනියෙ කි
“පු දු ම මිනිහෙකැ”යි ඔබ මිතුරකු හට කි
කියු ම ම ගැන මල්ලියෙ ඉන් සැබෑව කි

8 ද ව ස පටන් ගන්නේ මලණුවනි මෙ මා
දෙසැස මගේ ඔබ පිළිරුව දෙසෙහි යො මා
ස ව ස දකින්නෙ ද අවසන් වරට එ මා
සරෙස නො වන් මේ මට හැකි වැඩේ ත මා

9 ම ගෙ න් ඔබ වෙන් වූ මොහොතෙහි
වන් නැබු එ
සොවින් විසලි ගිය මම දර කබෙකි ර එ
හ ඩි න් නන් මැදෙහි ඔබ වෙනුවෙන් යහ එ
කොසින් ගන්නෙමිද වගුරන්නට කඳු එ?

- 10 ක ව ද නමුත් අප දෙදෙනාගෙන් කෙන කු
හ ද ද යා යුතුය වැද මේ විශේෂ ද කු
බොලිද ඔබට එය බැරි බරෙකැයි සැල කු-
කල ද හය උරුම සොයායුරු හටයි ලොකු
- 11 ම ලෙ ම නම් අහෝ! ඔබ ඉන්ද දී ම ම
ම පෙ ම බර මල්ලි ල පැලෙනු සැකක් කි ම
බි ර ම එ දුක නුදුහිම් සිතුවද මෙතෙ ම
න ර ම වේ ද මට සැනසෙන්නට එය ම?
- 12 රු දු රු රෝ රකුසු අනුකම්පා නැ තුව
උ ර රු මස් උරු බි දඩුකඩ යු තුව
වැතු රු නෙති වුව ද ඔබ හුදු ලෙන් ග තුව
ඇ සු රු කල අපේ සුව සෙත ම ය පැ තුව
- 13 “අ සි යේ මම හැදුණු මේ රෝගය
නසුරු සි
කොසි බෙනෙතින් වුව ද සුවසක්
ලබනු මොරු සි
ඇ සි? ඔය කරන කටයුතු ඔක්කොම
විසරු සි”
ගෙ සි සුවස ම පැතුව මල්ලිට හොදට හුරුයි
- 14 අ වු රුදු දෙකක් ඔබ ලෙඩ ඇද සිටි හෙයි න
ම වු පිය සොයුරු හැමගෙන් ලද යුතු වටන
සෙවු මට නො හැකි වුන මුත් මා කල දෙසි ක
ප වු නැහැ ඔබට මල්ලියේ සැනසෙන්න එයි න

- 15 ලෙසින් දරකඩ ව විදිනත් දුක නොම ද
 රිදෙන් නේ ය සලකා අසියාගෙ හ ද
 දුනෙන් තට නො දී සහවත්තට එ ස ද
 නොදන් නෙමී ද මල්ලියෙ ඔබ වින්ද ව ද?
- 16 හිත වත් සැබෑ මිතුරන් ගුණ යුතු නිස ම
 ලැබ ගත් කෙනකු ඔබ මිස ගො ම දිව් මම
 ඔබ නෙත් පියෙ වු සල වැලපුණු ඔවුහු ඇ ම
 තව මත් කළු වතුරනි මා කරනු කි ම
- 17 දිලිත් දන් වුව ද ඔබෙ සුමිතුරු පිරි ස
 ඔවුන් හට කළැකි හැම උවසර පිණි ස
 නොවින් දෙ ද කවර දුක් දිව රු දව ස
 එ සිත් පෙනෙනුයෙන් ඔබෙ ගුණයෝ රස
- 18 අයුතු කමට හද තද යකඩින් තැනුණ
 නියුතු යුතු කමට වේ බව මෙන් නැමුණ
 දිමුතු මේ ගුණ සන්ද ඔබ ලද සල ණ
 එ මිතු පිරිස මට වෙ ද අඩු ගුණ නුව ණ?
- 19 යළි නෙත් නො හරිනා ලෙස අවසන් තිත් ද
 ඔබ පත් වන තුරු මිතුරන් එක මේ තිත් ද
 සුසුමත් නො හැර දුක් රුස
 වෙනුවෙන් විත් ද
 මට වත් කමක් නැත සලකනු කුමකින් ද?

20 සැපක් විදින්නට ඔබ ලද මනිස් බ වේ
 ඉතින් ලැබුණේ නැහැ එය මගෙ
 දෙසක් නො වේ
 'බැඳික් සතට සලකමු'යි මෙ ලක් ද වේ
 ඉ ම ක් ගොනක් නො මැතිව
 වෙහෙසුණෙක්ම වේ

21 දි මුතු යුතු කමට මිස නිල බල හ මුවේ
 අ යුතු කමට නැහැ මල්ලි තිස නැ මුවේ
 නොසිතූ විපතකට මරු ඔබ ඇද දු මුවේ
 උ මතු සතුරු කමකිනි බොරලැස්ග මුවේ

22 ලෝවැස්ස සන් 'සැපය' යන දේ විශර්ඛෙසුල්
 සේ අස්සේ ගොට සිතින් ගිනි සැප
 නො ගොට ඉදුල්
 සු නි ස් වසක් රැකි නො කිලුටු සිරුර මල්
 නැති ස් කෙළේ පරවැඩ සැලසුමෙන් විසුල්

23 ඇ ද හුණ මගෙ මල්ලි පිරි සුදු බුදු දහ මසි
 ති ද හස රටෙහි පැතුණේ එහෙයිනි නිය මසි
 ගොදු හදවතක හැටි සිතිවන කල සුදු මසි
 අ ද මට වැවෙන්ට බැරි ඒ නිසා න මසි

24 ඔබ යුතු කම රකින එතියෙන් මුවන ත්ව
 බල ගතු ඇතැම් දන පහරින් බිය ප ත්ව
 සිතූපැතු බව කියති මෙ විපත ඉසිම ත්ව
 දන යුතු ඔවුහු මා ඇති බව ජීව ත්ව